BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-484-12/26
Бања Лука, 28.05.2026.године

Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, рјешавајући по жалби понуђача, Грађевински институт ГИБЛ д.о.о. Бања Лука, бр. - од 16.03.2026. године, заступан по адвокату Алекси Проле из Бања Луке, изјављене на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, бр. 11-Г-673/26 од 04.03.2026.године, уговорног органа, Република Српска Град Бања Лука, у поступку јавне набавке, „израде пројекта система раног узбуњивања“, на основу 111. став (1) тачка д.) Закона о јавним набавкама ("Сл.гласник БиХ", број:39/14, 59/22 и 50/24) и члана 230. Закона о управном поступку ("Сл.гласник БиХ",број: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), на сједници вијећа, одржаној дана 28.05.2026.године, донесено је:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. **Жалба** понуђача, Грађевински институт ГИБЛ д.о.о. Бања Лука, бр. - од 16.03.2026. године, изјављене на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, бр. 11-Г-673/26 од 04.03.2026.године, уговорног органа, Република Српска Град Бања Лука, **с е у с в а ј а.**
2. **Поништава се** Одлука о избору најповољнијег понуђача, бр. 11-Г-673/26 од 04.03.2026.године уговорног органа, у цијелости, као и све радње проистекле из исте, предмет се враћа уговорном органу на поновни поступак.
3. **Усваја се** захтјев жалиоца за повраћај накнаде трошкова покретања жалбеног поступка у износу од 3.000,00 КМ .
4. Усваја се захтјев жалиоца, за накнаду трошкова у висини Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник Републике Српске“ бр. 68/05) у износу од 987,19 КМ, као и накнаде у висини административне таксе од 50,00 КМ.
5. Налаже се уговорном органу, да жалиоцу, накнади трошкове жалбеног поступка у висини Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник Р.Српске бр.68/05) из тачке 4. овога рјешења, у року од 8 дана од дана извршности овога Рјешења.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Уговорни орган, Република Српска Град Бања Лука, (у даљем тексту Уговорни орган) је објавила Обавјештење о набавци на порталу јавних набавки под бројем 320-1-2-20-3-53/26 од 19.01.2026.г.у отвореном поступку јавних набавки „израде пројекта система раног узбуњивања“, према тендерској документацији, расписан на основу Одлуке о покретању поступка јавне набавке.

Након горе проведене процедуре, оспорене одлуке, незадовољан истом, жалилц улаже жалбу из следећих разлога:

У жалби жалиоца се истиче:

Сматрамо да уговорни орган није правилно оцијенио достављену понуду жалиоца. У образложењу побијане Одлуке уговорни орган наводи да понуда не испуњава услове из ТД. Тако се наводи: "Понуђач није доставио доказ у вези услова у којем се тражи да Главни пројектант (хидротехника), има учешће у најмање два пројекта истог или сличног карактера. Такође, понуђач је у понуди доставио радне биографије (ЦВ) за тражене раднике али исте нису овјерене од стране понуђача како је » тражено тендерском документацијом."

Сматрамо да је овакво образложење неприхватљиво и погрешно, те да је уговорни орган произвољно тумачио одредбе ЗЈН. Наиме, жалилац је у својој понуди на страницама од 47 до 50 доставио потврде о уредно извршеним уговорима а из истих је видљиво да је понуђач реализовао два слична пројекта. Даље је на страници 51-52. понуде доставио Изјаву о ангажованом особљу у којем је као Главног пројектанта (хидротехника) именовао Ненада Грчића. Из референци достављених на страницама 47- 50 видљиво је да је Ненад Грчић био ангажован на наведеним пројектима. Предметне референце су издате како понуђачу, тако и за поједина лица која су била ангажована на наведеним пројектима (тзв. личне референце). Наглашавамо да је у ТД захтјевано да ангажовани главни пројектант (хидротехника) има искуство на 2 слична пројекта, а као доказ је прописано: „као доказ учешћа у пројекту доставити потврду крајњег корисника (оригинал или овјерена копија) за позиције за које се захтијева);".

У конкретном жалилац је тражене доказе већ доставио на страницама 47-50 своје понуде у којима је експлицитно наведено да је Ненад Грчић био ангажован на наведеним пројкетима. У ТД није захтјевана никаква посебна форма (није порписан неким анексом), нити посебан редослијед којим би се доставиле референце, па према томе никако се жалиоцу не може ставити на терет редослијед достављених исправа.

За уговорни орган требало би да је једино битно да понуђач достави тражени доказ, а штоје жалилац и урадио, а у којем дијелу понуде ће бити садржан такав доказ није релевантно за оцјену прихватљивости понуде. Поред наведеног, не би имало смисла дуплирати доказе када су исти већ достављени уз понуду, па онда је беспредметно достављати исте доказе још једном, када се ништа другачије таквим исправама не би доказивало, осим онога што је већ у њима садржано.

Такође сматрамо да је незаконито оцијенити понуду жалица неприхватљивом из разлога што радне биографије нису овјерене печатом понуђача. Наиме, радна биографија је сажетак радног искуства и стручног знања и звања за одређено лице које ће бити ангажовано на пројекту. О самом радном искуству и стручном знању сами радници односно ангажована лица дају податке, па је онда логично да их они и потписују. Штавише, понуђач не би ни смио овјерити и одговарати за тачност података са којима не располаже (нпр. поједини инжењер можда је одређене пројекте реализовао код другог правног лица прије него што се запослио код понуђача) јер податке о свом радном искуству и стручној спреми дају сами радници. У пракси поступака јавних набавки, када се захтјева ангажовање стручног особља, а када је као један од доказа прописана биографија (ЦВ) исте увијек потписује радник лично и исте у правилу и не овјерава понуђач. Понуђач даје Изјаву о ангажовању, а што је жалилац и учинио на страници 51-52 своје понуде, и та изјава је обавезујућа како за понуђача, тако и за уговорни орган. У односу на лица која ангажује, понуђач може доставити увјерење да је одређено лице запослено код понуђача или уговор о ангажовању, ако није запослено код понуђача, а што је жалилац све уредно доставио у својој понуди. Дакле из цјелокупне понуде се несумњиво може утврди која лица ће понуђач ангажовати, какве су његове референце и по којем основу ће бити ангажован код понуђача, те се из цјелокупне понуде може извести закључак да је жалилац испунио услове у погледу тражених услова из ТД. Дакле мишљења смо да уговорни орган и није могао од понуђача захтјевати овјеравање биографија, те да то што биографије нису овјерене печатом понуђача не може само по себи да чини понуду незаконитом. Уговорни орган има интерес да оцијени цјелокупну понуду, а у конкретном је могао увидом у Изјаву о ангажовању и достављена увјерења, утврдити која ће то лица бити ангажована на предметном пројекту и по којем основу и какве су њихове квалификације, а што би требало бити довољно за оцјену понуде. Према томе сматрамо да је уговорни орган незаконито оцијенио понуду жалиоца као неприхватљиву јер иста испуњава све услове постављене у ТД-у.

ДРУГИ ЖАЛБЕНИ НАВОД

Са друге стране, понуда изабране групе понуђача „ТЕЛЕ ГРОУП" д.о.о. Бања Лука и „МС HYDRO" д.о.о. Бијељина није могла бити оцијењена као прихватљива из више разлога. Прије свега предметна понуда је формално неуредна. Наиме у понуди је достављено Увјерење Окружног привредног суда у Бијељини број 059-0-Рег-3-25- 002 944 од 02.12.2025. године, а у предметном увјерењу се потврђује да над субјектом „МС Hydro" д.о.о. Бијељина није поднесен приједлог за отварање стечајног или ликвидационог поступка. У ТД од понуђача је као услов личне способности захтјевано: „је под стечајем или је предмет стечајног поступка, осим у случају постојања важеће одлуке о потврди стечајног плана или је предмет поступка ликвидације, односно у поступку је обустављања пословне дјелатности, у складу са важећим прописима у Босни и Херцеговини или земљи у којој је регистрован;" Сходно наведеном, видљиво је да члан групе понуђача није доставио доказ из којег би се несумњиво могло закључити да понуђач није у поступку обустављања пословне дјелатности. У конкретном поступку јавне набавке, предмет поступка су врло специфичне услуге, за које је потребно посебно одобрење надлежног органа како би правно лице могло бити регистровано за обављање такве дјелатности. Дакле предметни услов није

чисто формални, него је од суштинског значаја за уговорни орган, односно из таквог увјерења би се једино могло утврдити да ли је одређено лице у поступку обустављања пословне дјелатности. Како за понуђача „MC Hydro" д.о.о. Бијељина овакав доказ није достављен, сматрамо да је понуду изабране групе понуђача требало оцијенити као неприхватљиву из разлога што понуђач није испунио услове у погледу личне способности.

Опреза ради, истичемо и друге недостатке у понуди изабране групе понуђача. Сматрамо да ниједна достављена референца за понуђача није прихватљива. Референца „Испитивање стања насипа коришћењем ГПР методе" је вриједности 80.000,00 КМ без ПДВ-а. ТД је захтјевао да уговорена вриједност буде минимално 100.000,00 КМ без ПДВ-а, па је сходно томе референца беспредметна. У односу на референце „Израда идејног и главног пројекта мониторинг. система пијезометарских аутоматских станица на подучју РС" вриједности 146.000,00 КМ и „Набавка и уградња пијезометара за пијезометарску мрежу 80 комада" вриједности 125.000,00 КМ видљиво је да је инвеститор наведених пројеката било Министарство пољопривреде, шумарства и водопирвреде Републике Српске - Јединица за координацију пољопривредних пројеката. У ТД изричито је прописано да понуђачи требају доставити: „понуђач је дужан доставити потврде које су издали инвеститори, а које обавезно садрже: назив и сједиште уговорних страна или привредних субјеката, предмет уговора, вриједност уговора, вријеме и мјесто извршења уговора и наводе о уредно извршеним уговорима" С обзиом да је у достављеним потврдама видљиво да издавалац потврде није био инвеститор пројекта, сматрамо да предметне референце нису прихватљиве зато што нису у складу са постављеним условима у ТД-у. Једина прихватљива референца у односу на вриједност и издаваоца јесте „Испитивање стања насипа Саве и дијела насипа Уне у Републици Српској" издата од стране ЈУ Воде Српске Бијељина. Међутим из наведене референце виљиво је да су извођач радова били „Калдера Company" д.о.о. Лакташи и „Проинтер" д.о.о. док је „MC Hydro" наступао као подконсултант. Овом приликом истичемо да нам је непозната терминологија „подконсултант". Иста није нигдје правно дефинисана, нити би се могао извести закључак о степену укључености и одговорности према цјелокупном пројекту за послове које реализује подконсултант. Према томе упитно је да ли се као референтно може прихватити искуство на пословима подконсултанта. Штавише када се погледају послови које је наводно реализовао MC Hydro д.о.о. не можемо закључити да ли су ти послови референтни, односно слични предметну набавке, а нарочито не можемо закључити који је удио тих послова у укупном пројекту и која је вриједност тих послова. То што је цјелокупна вриједност пројекта износила 3.199.970,00 КМ не значи ништа у односу на понуђача MC Hydro д.о.о. који је био подконсутант и који је у неком непознатом дијелу урадио одређене послове. Према томе, ни предметна референца није сама по себи могла бити оцијењена као прихватљива јер иста није у складу са условима постављеним у ТД.

У односу на техничко особље које је ангажовано од стране изабране групе понуђача, истичемо да за лице Ненад Бабић нису достављене ваљане личне референце. Наиме у ТД је изричито тражено да главни пројектант (хидротехника) има искуство за "пројекте истог или сличног карактера". На страницама 175-179 понуде, достављене су двије потврде. Једна је издата од стране ЈУ Воде Српке Бијељина и у односу на ову личну референцу истичемо исте наводе као и у претходном жалбеном наводу. У односу на другу личну референцу, која се

налази на страници 175 истичемо да је исту издала извијесна фирма Ludwig Pfeiffer Gypsum из Шри Ланке. Ту је видљиво да је Бобић био ангажован на позицијама надзора и замјеника пројект менаџера, дакле није био одговорни пројектант, нити је радио на пројекту сличног карактера. Предметни посао нема везе са предметом набавке, тј пројекат није ни сличног карактера. Исправа која је достављена је неусаглашена, односно превод са енглеског језика није вјеродостојно урађен. С обзиром да је издавалац потврде фирма из Шри Ланке, претпостављамо да српски није службени језик у овој фирми, па би као релевантне одредбе требало прихватити оне написане на енглеском језику. У опису посла буквалан превод посла „Рехабилитатион оф Медаела баланце work анд десилтинг ин Kandy" значио би „завршни радови и уклањање муља из Меда Еле (канал неки у Шри ланци)". Дакле предметни посао нема никакве везе нити сличности са пословима које је уговорни орган прописао као референтне у ТД. Према томе, личне референце за достављеног инжењера Ненада Бобића су неприхватљиве.

На страници 181 понуде достављен је Уговор о пословној сарадњи закључен између МС Хидро д.о.о. Бијељина и Иване Станишић. Предметни уговор закључен је у сврху ангажовања мастер инжењера грађевинарства Иване Станишић на мјесто одговорног пројектанта (хидротехника), међутим сматрамо да је предметни уговор апсолутно ништав и да на основу истога Ивана Станишић не може бити ангажована на предметним пословима. Прије свега цијена услуга није одређена нити је одредива, него је у уговору тек паушално наведено „Стране се договарају о цијени услуга у посебном Прилогу". Поред тога у члану 3 је наведено да ће послодавац услуга платити на основу достављених рачуна у року од 30 дана. Овом приликом истичемо да физичко лице не може испостављати рачуне за пружене услуге. Физичко лице може бити ангажовано по одређеном уговору, али ниакако не може издавати рачуне за свој рад који обави код послодавца.

КРЖ је у својим претходним одлукама заузео становиште да достављени уговор о пословној сарадњи мора бити у складу са позитивним правним прописима, те ће у случају ништавости уговора понуда понуђача бити оцијењена као неприхватљива (Рјешење број ЈН2-02-07-1-1699-28/25 од 26.02.2026. године). Сходно наведеном, очигледно је да је достављени уговор на страници 181 понуде апсолутно ништав, те сматрамо да се не може прихвати ангажовање лица Иване Станишић.

Узимајући у обзир све наведено захтијевамо да уговорни орган поништи Одлуку о избору најповољнијег понуђача број ll-G-673/26 од 04.03.2026. године у поступку набавке услуга „Израда пројекта система раног узбуњивања" и предмет врати у фазу евалуације понуда.

Такође, захтијевамо да уговорни орган у овом случају поступи у складу са чланом 108. став 7. ЗЈН и прослиједи предмет КРЖ ради покретања поступка за повратуплаћене накнаде.

Уколико Уговорни орган не усвоји жалбу, подносилац жалбе захтијева да уговорни орган исту у року од 5 дана прослиједи Канцеларији за разматрање жалби, те предлаже да Канцеларија за разматрање жалби поништи Одлуку о избору најповољнијег понуђача број ll-G-673/26 од 04.03.2026. године у потупку набавке услуга „Израда пројекта система раног узбуњивања" и предмет врати на поновни поступак.

Такође, захтијевамо да се у случају основаности жалбе жалиоцу изврши повратак накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 3.000,00 КМ у складу са одредбама ЗЈН.

Осим наведеног захтијевамо да нам уговорни орган надокнади трошкове поступка који се састоје у плаћању административне таксе на жалбу у складу са пресудом Суда БиХ број: СИ 3 У 041448 23 Увп од 25.10.2023. године.

Такође, захтијевамо да нам уговорни орган надокнади трошкове састава жалбе по адвокату према наведеном трошковнику у износу од 987,19 КМ.

Трошковник (адвокатска тарифа АКРС према означеној вриједности)

Тар. број 3 - састав жалбе: 150 бодова x 3 КМ_____ 450,00 КМ

Тар. број 3-увећање 50% (изјављивање правног лијека)___ 225,00 КМ

Тар.број 12-паушална награда 25%_____ 168,75 КМ

ПДВ 17%---------- 143,44 КМ

укупно:---------- 987,19 КМ

На изнешену жалбу , Уговорни орган је доставио изјашњење по истој са комплетном документацијом заведено под бројем 15-404-359/25 од 20.03.2026.године, а запримљена код овога органа и заведена под бр. ЈН2-02-07-1-484/26 од 25.03.2026.године.

У Изјашњењу се истиче :

Наводи које истиче жалитељ су у потпуности неосновани. Прва чињеница која се тиче рокова за жалбу, жалитељ се позива на одредбе члана 92. ЗОУП- а БиХ и истиче како задњи дан пада у суботу када орган код кога се треба предузети радња не ради, те сматра да је из ових разлога задњи дан за предају жалбе понедјељак, 10.03.2026.године.

Члан 92. став 1. наведеног закона јасно прописује да почетак и ток рокова не спречавају недјељни дани, односно дани када се не ради и дани државних празника.

Став 2. наведеног члана закона прописује да ако посљедњи дан рока пада у недјељу или на дан државног празника, или у неки други дан када орган код кога се радња поступка има предузети не ради, рок истиче првог наредног радног дана.

Јасно је и неспорно да субота није нерадни дан, како је жалитељ утврдио да орган код кога се треба предузети радња не ради суботом остаје нејасно, али је исто тако неспорно да је исти жалбу послао поштом, односно исту није предао лично.

Пошта ради и суботом, што значи да је исти несметано жалбу могао да преда у суботу и да га нити једна околност није спријечила у предаји исте, већ је жалитељ дошао до погрешног закључка да суботом жалбу не мора да предаје.

Сем наведеног, исти погрешно тумачи кô је орган ког кога се радња поступка има предузети, радња поступка је слање жалбе путем поште, те у том смислу надлежне поште треба тумачити као орган ког кога се одређена радња предузима, а тај орган је неспорно радио суботом.

Из ових разлога као неспорно је видљиво да је жалитељ закаснио са предајом жалбе, а имао је неспорно законски рок за завршетак и предају исте. Остали наводи које истиче жалитељ су у ијелости неосновани.

У првом дијелу жалбе жалитељ истиче како је у цјелости испунио све услове који су тражени предметном тендерском документацијом. Исти наводи како је уговорни орган произвољно тумачио Закон о јавним набавкама, будући да је исти на страницама од 47 до 50 доставио потврде о уредно извршеним уговорима из којих је видљиво да је понуђач реализовао два слична пројекта.

Даље се наводи како је исти на страници 51-52 доставио Изјаву о ангажованом особљу у којем је као главног пројектанта именовао Ненада Грцића, затим да је исти ангажован на сличним пројектима и да су референце издате како понуђачу тако и за остала лица.

У предметној тендерској документацији прописано је да ангажовани главни пројектант има искуство на два слична пројекта, а као доказ учешћа у том пројекту потребно је доставити потврду крајњег корисника у оригиналу или овјереној фотокопији.

У својој понуди понуђач доставља радне биографије (CV) за тражене раднике, али исте нису овјерене од стране понуђача како је тражено тендерском документацијом.

У том погледу не можемо говорити о томе како уговорни орган сам произвољно тумачи Закон о јавним набавкама.Тендерском документацијом јасно су прописани услови које понуђач мора да испуни, а из достављене документације је видљиво да је жалитељ доставио непотпуну документацију.

Исти наводи како је доставио изјаву о ангажованом особљу и да је доставио потврде о уредно извршеним уговорима, а не наводи да ли је доставио потврду крајњег корисника у оригиналу или овјереној фотокопији?

То што је жалилац доставио изјаву да је Ненад Грцић био ангажован на сличним пројектима није довољно за испуњење тражених услова.

Не можемо говорити да су основани наводи жалитеља како у тендерској документадији није захтијевана никаква посебна форма, форма је јасно прописана и јасно је у каквој форми се тражи, а то је да иста мора бити достављена у оригиналу или овјереној фотокопији. Неосновани су наводи жалитеља како је исти доставио тражени доказ, колико се види исти није доставио документ на начин и у форми како је то од њега тражено.

Жалитељ даље истиче како не би имало смисла дуплирати тражене доказе.

Сва документација је прописана гдје тачно треба да буде приложена и којим доказом се шта доказује у објављеном поступку јавне набавке.

Жалитељ не треба ништа да дуплира, како то погрешно наводи, већ да одговарајући доказ приложи тамо гдје се то од њега тражи, што неспорно није учињено у конкретном случају. У даљим наводима из жалбе жалитељ доста опширно покушава да објасни зашто CV за ангажоване раднике није овјерен печатом понуђача, те истиче како у досадашњој пракси радници потписују свој CV, јер, може доћи до погрешних навода за које понуђач не жели да одговара и сл.

Сви наводи које жалитељ истиче су у цјелости неосновани, неспорно је да жалитељ није CV ангажованих радника овјерио печатом, као што овјерава и сву другу документацију, те да је тако нешто и тражено прописаном тендерском документацијом.Жалитељ је пропустио у току објаве обавјештења о набавци путем портала питање у вези овог услова за квалификацију понуђача.

Разлози којима жалитељ покушава да оправда ово непоступање по тендерској документацији нису основани нити у једном дијелу.

Очигледно се ради о пропусту понуђача, дакле, једном од пропуста због којих нису испуњени услови прописани тендерском документацијом.

Јасно је то и жалитељу да је исти начинио пропуст, те исти покушава својим образложењем да оправда ово своје непоступање.

Међутим, јасно је и неспорно прописано тендерском документацијом да радње биографије за тражене раднике морају бити овјерене од стране понуђача, што у конкретном није учињено.

У другом дијелу жалбе жалитељ истиче као је неуредна потврда за друштво „MS HYDRO“ д.о.о. Бијељина достављена од стране Окружног привредног суда Бијељина од 02.12.2025.године.

Наиме, тендерском документацијом је тражено од понуђача да достави увјерење да није под стечајем или ликвидацијом, а уколико јесте да је одобрен план реорганизације.

Понуђач је доставио уредну потврду суда из које се види да овај субјект није ни под стечајем ни под ликвидацијом.

Жалитељ истиче како у том увјерењу суда не стоји да исти није у поступку обустављања пословне дјелатности.

Ови наводи су заиста неосновани, обзиром да се из потврде суда види да ово друштво нема покренутих никавих поступака пред овим судом, а који би се односили на његово гашење или реорганизацију. Осим тога приједлог за покретање стечајног поступка је фаза која претходи поступку стечаја. Ако није поднесен приједлог за отварање стечајног поступка,

логичним се намеће закључак да субјект не може бити у поступку стечаја или ликвидације. Према томе, јасно је да је овај документ уредан и да је сачињен у форми која је прописана тендерском документацијом.

Наводи жалитеља о томе како су предмет поступка врло специфичне услуге за које је потребно посебно одобрење надлежног органа како би исто било регистровано за обављање такве дјелатности нису јасни, односно не зна се шта је жалитељ овим својим наводима хтјео да каже?

Изабрани понуђач неспорно има регистровану дјелатност ради које је доставио своју понуду, исти је доставио уредну потврду од суда да је уредно регистровано правно лице и да нема никаквих поступака пред овим судом из којих би се видјело да је ово лице у поступку гашења, те наводи жалитеља како је требало да се достави конкретан доказ из кога би се видјело да ли је изабрани понуђач у поступку гашења су заиста не само неосновани, већ није јасно који би то други документ осим документације коју је изабрани понуђач већ доставио могао да достави?

У даљим својим наводима жалитељ истиче како је нити једна достављена референца понуђача није прихватљива.

Разлози који се истичу за овакве наводе од стране жалитеља су да је Референца „Испитивање стања насипа коришћењем ГПР методе“ неприхватљива јер је иста вриједности 80.000, 00 КМ без ПДВ-а, а да је тендерском документацијом тражено да минимална уговорена вриједност буде 100.000, 00 КМ без ПДВ-а.

Тендерском документацијом је јасно прописано да понуђач треба да достави један или више уговора чија је минимална уговорена вриједност 100.000, 00 КМ без ПДВ-а. Наведени понуђач је доставио више уговора са траженом референцом, један од тих уговора има минималну уговорену вриједност 100.000, 00 КМ без ПДВ-а, те исти има право да достави и више уговора који не морају бити наведене вриједности, што је исти и учинио, из чега се види да исти није прекршио одредбе прописане тендерском документацијом, већ, напротив, исти доказује да је испунио услове који су од њега тражени, има један уговор са минималном уговореном вриједношћу од минимално 100.000, 00 КМ, а са друге стране доставља доказе да је поред тог уговора имао и друге уговоре којима доказује да је обављао сличне послове. С тога је јасно да ови наводи жалитеља нису основани.

Жалител. даље истиче како у односу на референце ..Израда идејног и главног пројекта мониторинг система пијезотемарских и аутоматских станица на подручју РС“ вриједности 146.000, 00 КМ и „Набавка и уградња пијезометара за пијезометарску мрежу 80 комада“ вриједности 125.000, 00 КМ, исте нису издате у складу са пројектном документацијом јер је исту издало Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде РС-Јединица за координацију пољопривредних пројеката, јер исти, по наводима жалитеља, нису били инвеститори, односно, исти наводи како је прописаном тендерском документацијом прописано да понуђачи требају доставити потврде које су издали инвеститори.

Није јасно како је жалитељ утврдио да министарство није било инвеститор, будући да је исто неспорно било инвеститор наведених радова, које је уредно и издало потврду о уредно извршеном послу?

Сем наведеног тендерском документацијом је прописано да се доставља наведена потврда, али није прописано да се иста издаје од стране инвеститора, већ од субјекта код кога су извођени наведени радови.

У даљем току излагања жалбе жалитељ наводи како му је једина прихватљива референца „Испитивање стања насипа Саве и дијела насипа Уне у Републици Српској", издата од стране ЈУ „.Воде Српске" а.д. Бијељина, али да је из наведене референце видљиво да су извођачи радова били „.Калдера компани" д.о.о. Лакташи и „Проинтер" д.о.о., док је „MS HYDRO" д.о.о Бијељина наступао као подсконултант, те да му није јасна формулација „подсконсултант" односно да иста није правно дефинисана, нити да се може извести закључак о степену укључености и одговорности према пјелокупном пројекту за послове које реализује подконсултант?

Из наведене потврде је неспорно видљиво да је изабрани понуђач у извршењу конкретног посла био дио конзорцијума и да је исти изводио дио радова заједно са горе два наведена лица.

Ово је уједно и основни услов који се тражи, а то је да је исти био ангажован на истим или сличним пословима, што је изабрани понуђач и доказао, na истицати како није јасна формулација подкосултант чини се као покушај оспоравања и ове референце без неког конкретног доказа и објашњења, што је неосновано у пјелости.

Подконсултант је стручњак или фирма коју главни консултант ангажује да пружи специјализоване услуге или експертизу, он не изводи радове, већ даје стручне савјете, анализе, пројектне документе или експертизе (нпр: Консултантска кућа ангажује подконсултанта за еколошке студије).

Дакле, јасно је да подсконсултант пружа стручну помоћ или експертизу главном консултанту.

Неосновани су наводи жалитеља како се из наведене референце не види који дио радова је изводио изабрани понуђач, неспорно је да је исти обављао дио послова за тако важан пројекат чија висина довољно говори о озбиљности и обимности извршених радова, те су наводи жалитеља о томе да се не зна шта је изабрани понуђач радио од послова само претпоставка истога о његовој занемарљивости извршених послова и задатака, што свакако не представља ни разлог ни основ да се ова референца не прихвати као ваљана.

У односу на техничко особље жалитељ истиче примједбу како је за Ненада Бобића фирма из Шри Ланке издала потврду да је исти био антажован на позицијама надзора и замјеника пројект менацера, те истиче како се из наведене потврде види да исти није био одговорни пројектант, нити је радио на пројекту сличног карактера.

Ови наводи су неосновани, управо се ради о истим пословима; пројект менаџер управља цијелим пројектом, док одговорни пројектант обавља само дио послова који се тичу стручне одговорности за техничку документацију и пројектна рјешења. Јасно је и неспорно да исти има управо тражене референце.

Жалитељ претпоставља да је фирма и Шри Ланке, те да службени језик није службени у овој фирми, што је само претпоставка, те исти врши превод са енглеског језика и истиче како је наведено лице вршило завршне радове и уклањање муља из Меда Еле канала у Шри Ланци, те истиче да овај посао нема никакве повезаности са пословима за које је прописана тендерска документација.

Неспорно је да се ради о погрешном преводу жалитеља, али је неспорно да исти није вршио радове на каналу, већ је вршио одређене радове који се тичу испитивања ријека и ријечних канала, што је сличног карактера као и опис посла прописаног тендерском документацијом. На крају своје жалбе жалитељ приговора достављеном уговору који је закључен између изабраног понуђача и Станишић Иване, сматрајући да је предметни уговор апсолутно ништав јер цијена није одређена, а даље наводи како физичко лице не може вршити наплату својих услуга.

Ови наводи жалитеља су неосновани јер услови који су прописани за ништавост уговора у закону немају нити један разлог да се овај уговор поништи.

Цијена је дефинисана да ће се испоставити по извршеним пословима и јасно је да је одредива, иста тренутно не може бити одређена, али су дефинисани начини њеног одређивања.

Друга ставка тиче се могућности да физичко лице врши наплату својих услуга, ова могућност је дефинисана законом да физичко лице може вршити наплату својих услуга уз плаћање одговарајућих пореза и доприноса, те оваквом начину исплате цијене физичком лицу нема сметње.

Узимајући у обзир све напријед наведено сматрамо да су сви жалбени наводи жалитеља у потпуности неосновани.

У том погледу предлажемо Канцеларији за разматрање жалби да жалбу жалитеља у цјелости одбије као неосновану и потврди одлуку уговорног органа о избору најповољнијег

Овај орган је по службеној дужности, прије разматрања жалбе утврђивао допуштеност, благовременост, те да ли је жалба изјављена од овлаштене особе сходно члану 109. став (1.) Закона о јавним набавкама и члану 227. став (1.) Закона о управном поступку. Поред наведеног, овај орган је, прије разматрања жалбе утврђивао испуњеност услова у смису одредбе члана 105. и члана 108. став (3.) Закона о јавним набавкама и утврдио да су испуњени услови за поступање по истој на начин како дефинишу одредбе наведених чланова Закона.

Жалба је основана

Разматрајући све горе наведено, следећи хронолошки догађај и утврђујући чињенице повреде поступка, КРЖ је установио да наводи жалбе у дијелу који се односи на повреду материјалног права, у вођењу процедуралног дијела поступка набавке, су дјелимично тачни.

На основу изнесеног жалбеног навода по питању благовремености жалбе, овај орган сматра да је тумачење УО-а у изјашњењу неосновано како у формално правном тако и у процедуралном смислу из разлога што је задњи дан изјављивања жалбе падао у суботу а да већ дужи низ година постоји судска пракса која прихвата да је субота нерадни дан те да се жалба упућује првог наредног дана.

Други разлог је то што УО, ако је сматрао да је неблаговремена жалба, морао је исту онда подбацити закључком не улазећи у меритум одлучивања по другим жалбеним наводима.

Дакле, у конбкретном случају ова жалба је допуштена, благовремена и изјављена од овлаштеног лица.

Жалбени навод: „да понуда жалиоца не испуњава услове из ТД. Тако се наводи: "Понуђач није доставио доказ у вези услова у којем се тражи да Главни пројектант (хидротехника), има учешће у најмање два пројекта истог или сличног карактера. Такође, понуђач је у понуди доставио радне биографије (ЦВ) за тражене раднике али исте нису овјерене од стране понуђача како је » тражено тендерском документацијом.", жалилац је у својој понуди на страницама од 47 до 50 доставио потврде о уредно извршеним уговорима а из истих је видљиво да је понуђач реализовао два слична пројекта. Даље је на страници 51-52. понуде доставио Изјаву о ангажованом особљу у којем је као Главног пројектанта (хидротехника) именовао Ненада Грцића. Из референци достављених на страницама 47- 50 видљиво је да је Ненад Грцић био ангажован на наведеним пројектима. Предметне референце су издате како понуђачу, тако и за поједина лица која су била ангажована на наведеним пројектима (тзв. личне референце). Наглашавамо да је у ТД захтјевано да ангажовани главни пројектант (хидротехника) има искуство на 2 слична пројекта, а као доказ је прописано: „као доказ учешћа у пројекту доставити потврду крајњег корисника (оригинал или овјерена копија; за позиције за које се захтијева);"", овај орган је извршио увид у оспорену понуду та на основу ТД-е у тачки Х.Х. 1. и Х.Х.2 под техничка и професионална способност дефинисао шта понуђач мора доставити као доказ испуњености тражених услова те да поред изјаве о ангажовању техничког особља мора доставити:

- Лиценце издате од стране надлежног министарства
- Цертификате о техничкој оспособљености ангажованог особља уз превод овлаштеног судског преводиоца,
- Радна биографија ЦВ потписану и овјерену од стране понуђача,
- Као доказ учешће у пројекту доставити потврду крајњег корисника за позиције за које се захтјева....

У конкретном случају, у оспореној понуди се види да је понуђач на страни 47-50 доставио двије потврде о успјешној реализацији уговора издате од стране Мркоњићпутеви д.о.о. Мркоњић Град и Природна енергија д.о.о. Шипово којим се потврђује обавеза из члана 48. ЗЈН-а, те да је у истима наведено имена ангажованих радника као и име Ненада Грцића као и на страни 51. Изјава о ангажовању особља издата од стране понуђача жалиоца.

По мишљењу овога органа, неспорно је да је један дио тражених услова понуђач/жалилац испунио , као што се види из наведених потврда о успјешно реализованим уговорима на сличним пословима, што исте потврде не оспорава ни УО.

Међутим на наведеним потврдама о успјешној реализацији уговора, која је дефинисана тачно шта треба да садржи према члану 48. ЗЈН-а, унесена су и лица која су ангажована на том послу што такође не представља никакву аномалију потврде и исту чини валидном.

Спорно је то што се из исте потврде не може утврдити да ли је Ненад Грцић радио као Главни пројектант јер је то услов ТД-е, како то тврди жалилац и наводи у својој Изјави о ангажовању особља (страна 51.) јер се у потврди не наводи на којим су пословима били ангажовани радници.

Спорно је горе наведено под техничком и професионалном способношћу јер је као доказ учешћа у пројекту тражено да се достави потврда крајњег корисника за позиције за које се захтјева а што је у конкретном главни пројектант.

То говори да жалилац није доставио тражени документат из којег се види да је наведено лице радило на пословима главног пројектанта, чиме није испунио тражени кумулативни услов ТД-а. Стога је у првом дијелу жалбени навод неоснован.

У другом дијелу жалбеног навода, који се односи на достављање радних биографија (ЦВ) које су морале бити овјерене од стране понуђача, а што жалилац није учинио, овај орган исти сматра основаним јер се ради о мањем формалном одступању које битно не утича на ток поступка јавне набавке.

Самим тим што је биографија лична изјава радника који је даје, те да се у истим описују референце, лични подаци, занимање, искуство и сл. а да су у конкретном случају у понуди жалиоца потписане од даваоца изјава (биографија), мишљења смо да се по овом основу понуда није могла дисквалификовати те је у овом дијелу жалбени навод основан..

Жалилац даље наводи: „За уговорни орган требало би да је једино битно да понуђач достави тражени доказ, а што је жалилац и урадио, а у којем дијелу понуде ће бити садржан такав доказ није релевантно за оцјену прихватљивости понуде. Поред наведеног, не би имало смисла дуплирати доказе када су исти већ достављени уз понуду, па онда је беспредметно достављати исте доказе још једном, када се ништа другачије таквим исправама не би доказивало, осим онога што је већ у њима садржано“, овај орган се у начелу слаже са овим ставом, међутим у конкретном случају када се говори о првом дијелу жалбеног навода, исто се не може примјенити, јер се из увјерења о успјешној реализацији уговора не може видјети ангажовање главног пројектанта што је био услов ТД-а.

У другом дијелу навода који се односи на биографију, овај став се може примјенити јер је понуђач доставио тражени документ те да исти са одређеним недостацима не доводи странке у заблуду у конкретном поступку јавне набавке.

Жалилац даље наводи: „Понуђач даје Изјаву о ангажовању, а што је жалилац и учинио на страници 51-52 своје понуде, и та изјава је обавезујућа како за понуђача, тако и за уговорни орган. У односу на лица која ангажује, понуђач може доставити увјерење да је одређено лице запослено код понуђача или уговор о ангажовању, ако није запослено код понуђача, а што је жалилац све уредно доставио у својој понуди. Дакле из цјелокупне понуде се несумњиво може утврди која лица ће понуђач ангажовати, какве су његове референце и по којем основу ће бити ангажован код понуђача“, ни овај дио се не сматра спорним јер је жалилац у понуди доставио изјаву како и наводи, међутим то није довољно јер је иста била обавезујућа као кумулативни услов ТД-а поред потврде о ангажовању главног пројектанта на два слична посла а што жалилац у конкретном случају није испунио.

Дакле, наведеном изјавом понуђач доказује шта ће наведени радници радити а не шта су радили што се тражи као предходна референца.

Други жалбени навод: „понуда изабране групе понуђача „ТЕЛЕ ГРОУП" д.о.о. Бања Лука и „MC HYDRO" д.о.о. Бијељина није могла бити оцијењена као прихватљива из више разлога. Прије свега предметна понуда је формално неуредна. Наиме у понуди је достављено Увјерење Окружног привредног суда у Бијељини број 059-0-Рег-3-25- 002 944 од 02.12.2025. године, а у предметном увјерењу се потврђује да над субјектом „MC Hydro" д.о.о. Бијељина није поднесен приједлог за отварање стечајног или ликвидационог поступка. У ТД од понуђача је као услов личне способности захтјевано: „је под стечајем или је предмет стечајног поступка, осим у случају постојања важеће одлуке о потврди стечајног плана или је предмет поступка ликвидације, односно у поступку је обустављања пословне дјелатности, у складу са важећим прописима у Босни и Херцеговини или земљи у којој је регистрован;" Сходно наведеном, видљиво је да члан групе понуђача није доставио доказ из којег би се несумњиво могло закључити да понуђач није у поступку обустављања пословне дјелатности“, овај орган је извршио увид у оспорену понуду и констатовао да је на страни 61. исте достављено Увјерење Окружног привредног суда у Бијељини број 059-0-Рег-3-25- 002 944 од 02.12.2025. године у којем се јасно наводи да није поднесен приједлог за отварање стечајног поступка или ликвидационог поступка чиме је доказао личну способност дефинисану чланом 45. ЗЈН-а („Сл.гласник БиХ“, бр. 39/14, 59/22 и 50/24).

Стога је овај жалбени навод неоснован.

Жалилац даље наводи: „да ниједна достављена референца за понуђача није прихватљива. Референца „Испитивање стања насипа коришћењем ГПР методе" је вриједности 80.000,00 КМ без ПДВ-а. ТД је захтјевао да уговорена вриједност буде минимално 100.000,00 КМ без ПДВ-а, па је сходно томе референца беспредметна“, по мишљењу овога органа, ова референца није безпредметна како то наводи жалилац јер се она не може посматрати одвојено од других референци, обзиром да је тражен услов ТД-а „успјешна реализација више уговора где је уговорена вриједност минимално 100.000,00 КМ.

Како је понуђач доставио више референци онда се цијени и мања вриједност стим што укупан збир референци мора задовољити тражени финансијски износ. То говори да је жалбени навод у овом дијелу неоснован.

Жаалилац даље наводи: „У односу на референце „Израда идејног и главног пројекта мониторинг система пијезометарских аутоматских станица на подучју РС" вриједности 146.000,00 КМ и „Набавка и уградња пијезометара за пијезометарску мрежу 80 комада" вриједности 125.000,00 КМ видљиво је да је инвеститор наведених пројеката било Министарство пољопривреде, шумарства и водопирвреде Републике Српске - Јединица за координацију пољопривредних пројеката. У ТД изричито је прописано да понуђачи требају доставити: „понуђач је дужан доставити потврде које су издали инвеститори, а које обавезно садрже: назив и сједиште уговорних страна или привредних субјеката, предмет уговора, вриједност уговора, вријеме и мјесто извршења уговора и наводе о уредно извршеним уговорима" С обзиом да је у достављеним потврдама видљиво да издавалац потврде није био инвеститор пројекта, сматрамо да предметне референце нису прихватљиве зато што нису у складу са постављеним условима у ТД-у", по мишљењу овога органа није тачан жалбени навод јер је извршеним увидом у оспорени документат утврђено да иста садржи све елементе превиђене законским прописом из члан 48. ЗЈН-а, те да се јасно види ко су уговорне стране што је у конкретном довољно и јасно.

Жалилац наводи: „ Једина прихватљива референца у односу на вриједност и издаваоца јесте „Испитивање стања насипа Саве и дијела насипа Уне у Републици Српској" издата од стране ЈУ Воде Српске Бијељина. Међутим из наведене референце виљиво је да су извођач радова били „Калдера Company" д.о.о. Лакташи и „Проинтер" д.о.о. док је „МС Hydro" наступао као подконсултант. Овом приликом истичемо да нам је непозната терминологија „подконсултант". Иста није нигдје правно дефинисана, нити би се могао извести закључак о степену укључености и одговорности према цјелокупном пројекту за послове које реализује подконсултант. Према томе упитно је да ли се као референтно може прихватити искуство на пословима подконсултанта. Штавише када се погледају послови које је наводно реализовао МС Hydro д.о.о. не можемо закључити да ли су ти послови референтни, односно слични предметну набавке, а нарочито не можемо закључити који је удио тих послова у укупном пројекту и која је вриједност тих послова. То што је цјелокупна вриједност пројекта износила 3!199.970,00 КМ не значи ништа у односу на понуђача МС Hydro д.о.о. који је био подконсутант и који је у неком непознатом дијелу урадио одређене послове. Према томе, ни предметна референца није сама по себи могла бити оцијењена као прихватљива јер иста није у складу са условима постављеним у ТД", по мишљењу овога органа, изабрани понуђач је испунио тражени услов већ са горе наведеним референцама јер је у збиру прешао тражени износ од 100.000,00 КМ, тако да је ова референца ирелевантна и не може промјенити исход квалификације понуде чак и када би жалбени навод био основан.

Међутим жалбени навод је неоснован из разлога што се у наведеном документу види да је у конкретном случају понуђач-члан групе МЦ Хидро био члан групе понуђача у конкретном послу те да је већ по том основу испунио тражени услов са предходним референцама.

Жалилац даље наводи: „У односу на техничко особље које је ангажовано од стране изабране групе понуђача, истичемо да за лице Ненад Бобић нису достављене ваљане личне референце. Наиме у ТД је изричито тражено да главни пројектант (хидротехника) има искуство за "пројекте истог или сличног карактера". На страницама 175-179 понуде, достављене су двије потврде. Једна је издата од стране ЈУ Воде Српке Бијељина и у односу на ову личну референцу истичемо исте наводе као и у претходном жалбеном наводу. У односу на другу личну референцу, која се налази на страници 175 истичемо да је исту издала извијесна фирма Ludwig Pfeiffer Gypsum из Шри Ланке. Ту је видљиво да је Бобић био ангажован на позицијама надзора и замјеника пројект менаџера, дакле није био одговорни пројектант, нити је радио на пројекту сличног карактера. Предметни посао нема везе са предметом набавке, тј пројекат није ни сличног карактера. Исправа која је достављена је неусаглашена, односно превод са енглеског језика није вјеродостојно урађен. С обзиром да је издавалац потврде фирма из Шри Ланке, претпостављамо да српски није службени језик у овој фирми, па би као релевантне одредбе требало прихватити оне написане на енглеском језику“, у првом дијелу навода по мишљењу овога органа може се рећи да се овде ради о терминолошком значењу у смислу ријечи „пројект менаџера“ јер у ширем значењу исти има већу улогу од главног пројектанта.

Оспоравање потврде у дијелу њене валидности и сумње у реализацију сличних послова, жалилац је морао исто доказати аргументима и чињеницама а не исто тврдити на сумњи и предпоставкама, обзиром да је терет доказивања на странкама у поступку према члану 102. ЗЈН-а, а што је у конкретном то морао доказати или барем учинити вјероватним , жалилац.

Стога је у овом дијелу жалбени навод неоснован.

Жалилац даље истиче: „На страници 181 понуде достављен је Уговор о пословној сарадњи закључен између МС Хидро д.о.о. Бијељина и Иване Станишић. Предметни уговор закључен је у сврху ангажовања мастер инжењера грађевинарства Иване Станишић на мјесто одговорног пројектанта (хидротехника), међутим сматрамо да је предметни уговор апсолутно ништав и да на основу истога Ивана Станишић не може бити ангажована на предметним пословима. Прије свега цијена услуга није одређена нити је одредива, него је у уговору тек паушално наведено „Стране се договарају о цијени услуга у посебном Прилогу". Поред тога у члану 3 је наведено да ће послодавац услуга платити на основу достављених рачуна у року од 30 дана. Овом приликом истичемо да физичко лице не може испостављати рачуне за пружене услуге. Физичко лице може бити ангажовано по одређеном уговору, али ниакако не може издавати рачуне за свој рад који обави код послодавца“, по мишљењу овога органа, услов ТД-е није ни био опис како то жалилац наводи , односно услов је био да ако понуђач ангажује радника који није у радном односу код послодавца, дужан је као доказ доставити уговор о пословној сарадњи или ангажовању радника, што је у конкретном случају и учињено.

Текст уговора о пословно техничкој сарадњи није ничим форматизован у ТД-у, већ чини слободну форму па према томе не може ни бити услов квалификације понуде.

Стога су ови наводи жалиоца у конкретном случају потпуно ирелевантни и небитни те је жалбени навод неоснован.

Како је жалба дјелимично основана у горе наведеном жалбпом наводу, уговорни орган ће у поновљеном поступку придржавати се упутстава и сугестија овога органа, исправити одређене пропусте, те у складу са законом довести поступак до краја.

Сљедом горе наведеног чињеничног стања, КРЖ је у смислу тог донио рјешење као у диспозитиву истог.

Повратуплаћених средстава у износу од 3.000,00 КМ, извршит ће се посебним актом у складу са чланом 108. став 7. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ“ бр. 39/14 од 19.05.2014. године) и чланом 4. Инструкције о начину уплате , контроле и повратанакнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама.

Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначан управни акт. Против овог Рјешења може се , поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
Ервин Бибановић, дипл.правник

Достављено:

- Уговорном органу
- жалиоцу
- изабраном понуђачу
-а/а-евиденција

